

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PM

Tuženik: AH

Izreka

Uredbu Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000, treba tumačiti na način da sud države članice, koji je na temelju članka 3. stavka 1. točke (b) te uredbe nadležan za odlučivanje o zahtjevu za razvod između dvaju bračnih drugova koji su državljani te države članice, nije nadležan za odlučivanje o pravu na roditeljsku skrb i pravo na kontakt s djetetom u pogledu djeteta bračnih drugova kada to dijete, u trenutku pokretanja tog postupka, ima uobičajeno boravište u drugoj državi članici i kada nisu ispunjeni uvjeti koji se traže za dodjeljivanje te nadležnosti navedenom sudu na temelju članka 12. navedene uredbe, uzimajući u obzir osim toga činjenicu da iz okolnosti glavnog postupka ne proizlazi da se ta nadležnost može temeljiti na člancima 9., 10. ili 15. iste uredbe. Osim toga, taj sud ne ispunjava uvjete predviđene u članku 3. točki (d) Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja.

⁽¹⁾ SL C 22, 22. 1. 2018.

Žalba koju je 21. studenoga 2017. podnio Grupo Osborne S. A. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 20. rujna 2017. u predmetu T-350/13, Jordi Nogués protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) – Grupo Osborne (BADTORO)

(Predmet C-651/17 P)

(2018/C 190/05)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Grupo Osborne S. A. (zastupnik: J. M. Iglesias Monravá, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Jordi Nogués S. L. i Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Rješenjem od 12. travnja 2018. Sud (šesto vijeće) odbio je žalbu te je naložio žalitelju Grupo Osborne S. A. snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 21. studenoga 2017. podnio Grupo Osborne S. A. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 20. rujna 2017. u predmetu T-386/15, Jordi Nogués protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) – Grupo Osborne (BADTORO)

(Predmet C-652/17 P)

(2018/C 190/06)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Grupo Osborne S. A. (zastupnik: J. M. Iglesias Monravá, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Jordi Nogués S. L. i Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Rješenjem od 12. travnja 2018. Sud (šesto vijeće) odbio je žalbu te je naložio žalitelju Grupo Osborne S. A. snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 24. studenog 2017. podnio RF protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 13. rujna 2017. u predmetu T 880/16, RF protiv Komisije

(Predmet C-660/17 P)

(2018/C 190/07)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: RF (zastupnik: K. Komar-Komarowski, pravni savjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijano rješenje te da predmet vrati Općem sudu radi preispitivanja i donošenja odluke o meritumu, protiv koje se može podnijeti žalba;
- podredno – ako Sud smatra da su ispunjeni uvjeti za donošenje konačne odluke u predmetu – ukine pobijano rješenje i u cijelosti prihvati zahtjeve podnesene u prvostupanjskom postupku;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Žalbeni razlog koji se temelji na povredi članka 45. stavka 2. Statuta Suda Europske unije, u vezi s člankom 53. toga statuta, zbog njegova pogrešnog tumačenja. Opći je sud, smatrajući da pojmovi „viša sila” i „nepredvidljive okolnosti” imaju istovjetno značenje, povrijedio načelo racionalnosti zakonodavca. Takvo shvaćanje obaju pojmova protivno je također cilju članka 45. Statuta, kojim se želi osigurati usklađivanje razlika koje proizlaze iz udaljenosti (boravišta stranaka i sjedišta Suda). Slijedom toga, Opći suda neopravdano nije uzeo u obzir nepredvidljive okolnosti, koje su onemogućile žalitelja da pravovremeno podnese tiskanu verziju (izvornik) tužbe.
2. Žalbeni razlog koji se temelji na povredi članka 126. Poslovnika Općeg suda od 4. ožujka 2015., zbog njegova pogrešnog tumačenja. Unatoč nepostojanju elemenata, Opći je sud primijenio članak 126. Poslovnika, pogrešno smatrajući da je tužba koju je žalitelj podnio očito nedopuštena. Povreda članka 126. Poslovnika od strane Općeg suda bila je neizbježna i očita posljedica povrede članka 45. u vezi s člankom 53. Statuta.
3. Žalbeni razlog koji se temelji na pogrešnoj tvrdnji da žalitelj nije dokazao postojanje nepredvidljive okolnosti iz članka 45. stavka 2. Statuta. Žalitelj je dokazao postojanje nepredvidljive okolnosti. U tim okolnostima, ne samo da je podnio više dokaza nego što je bilo neophodno, nego je podnio sve dokaze koje je imao. Kako bi se osigurala pravovremena dostava pošiljke koja sadrži tužbu, žalitelj je pokazao dužnu pažnju koju se od njega moglo razumno zahtijevati. U vrijeme dostave pošiljke žalitelj je izgubio utjecaj na postupak dostave; od tog trenutka žalitelj nije imao nikakav utjecaj na okolnosti koje utječu na rok dostave.